

GEMEENTE NOORDOOSTPOLDER

Onderwerp: ***Gesprek met dorpsbelangen Creil en Kraggenburg over sociale aspecten beleid arbeidsmigranten***

Datum: *20 april 2017*

Locatie: *Gemeentehuis Emmeloord*

Verslag: *René van den Belt*

Aanwezig: *de dorpsvoorzitters Maarten Oijevaar (Creil) en Jules Overmars (Kraggenburg), Anneke de Jong (dorpsbelang Creil), Anno Galama en Annie van Boven (migrantenwerkgroep Multi Culti Kraggenburg), vanuit de gemeente Noordoostpolder: Peter Benthem (cluster maatschappelijke ontwikkeling) en René van den Belt (cluster ruimtelijke ontwikkeling).*

René van den Belt legt uit wat de bedoeling is van dit gesprek. Bij de evaluatie van het beleid arbeidsmigranten is het tot nu toe vooral gegaan over de ruimtelijke aspecten zoals huisvesting en zijn de sociale aspecten wat onderbelicht gebleven. Het college heeft hieraan wel sterk behoefte, vandaar dit overleg. Er komen voor wat betreft de integratie van arbeidsmigranten goede geluiden uit Creil en Kraggenburg, alle redenen om daarom deze ervaringen mee te nemen in het informeren van de gemeenteraad over de evaluatie van het beleid arbeidsmigranten.

Peter Benthem vraagt wat de dorpen ervaren als knelpunten in het sociale domein.

Er is nog steeds een taalbarrière, met name bij de oudere migranten. Vanuit Creil wordt Nederlandse taalles gegeven, sommige ondernemers doen dit zelf (De Groene). Peter Benthem geeft aan dat het ROC taallessen geeft, hiervoor is wel een eigen bijdrage nodig. Kraggenburg was het goede voorbeeld voor Creil: hier loopt dit laagdrempelige taallessen project al 4-5 jaar. Dit jaar is daarmee gestopt. De werkdruk bij arbeidsmigranten wordt (ook 's avonds) steeds groter, zodat ze geen tijd meer hebben voor taallessen. De kortblijvers (bv. in de fruitteelt) gaan meestal niet op taallessen, zij zijn hier maar een aantal weken per jaar. Creil en Kraggenburg vragen een kleine bijdrage voor de taallessen (€2,50 per les).

Maarten Oijevaar signaleert voor zijn eigen bedrijf 3 groepen arbeidsmigranten: de blijvers, de "eigen" flexibele mensen (veelal vrouwen, "de kern van de werknemers"), en daarnaast worden mensen ingehuurd via de uitzendbureaus. Deze laatste groep woont in of buiten de polder. De grootste groep zijn nog steeds Polen, maar daarnaast komen er steeds meer arbeidsmigranten uit andere landen. Anneke Jong noemt als voorbeeld een Bulgaars gezin dat op Urk werkt en in een huis (van Mercatus) in Creil woont.

Soms schuurt het in een dorp dat Polen bij Mercatus "voorrang" krijgen. Je weet soms niet meer waar de buitenlandse werknemers wonen. In Kraggenburg wordt al zo'n 10% van het woningbestand van Mercatus verhuurd aan migranten. Deze mensen wonen in de goedkoopste woningen en zoeken geen binding met het dorp. Dit is een zorg; zo krijgen deze mensen geen echt dorpsgevoel. Hoe betrekken we ze toch bij de dorpsgemeenschap? Misschien moet hier een generatie over heen gaan. Kinderen worden wel steeds meer betrokken bij bijvoorbeeld voetbalverenigingen, maar ook daar is het lastig om ouders mee naar het voetbalveld te krijgen.

De dorpsbelangen lopen tegen hun grenzen aan, zij zijn geen experts op het gebied van integratie. Van de gemeente wordt gevraagd om dit actief samen met de dorpen op te pakken. Peter Benthem oppert tools en tips via het buurtwerk. Cultuurverschillen zijn moeilijk te slechten, een man uit het Midden Oosten neemt niet gauw iets aan van een

Nederlandse vrouw. Het is lastig om achter de verwachtingen van de migranten te komen.

De impact op het dorpsleven is niet alleen negatief, de aanwezigheid van migranten geeft geen druk in het dorp, maar het is wel jammer dat het typische dorpsgevoel verdwijnt. Het is geweldig om in een dorp met een kleine groep mensen dingen voor elkaar te krijgen, dit zou je ook graag met de migranten willen delen. De spreiding van migranten is redelijk goed binnen de dorpen. Er is wel zorg voor de grote locaties in het buitengebied, dit worden al gauw eigen wereldjes.

Jules Overmars: er is een grens aan wat een dorp kan hebben. De gemeente zou hier ook wat mee moeten richting Mercatus, enige druk vanuit de gemeente op de woningbouwcorporatie om verder te kijken dan het strikt toepassen van de regels is gewenst! In het kader van prestatieafspraken is hier wellicht wat mee te doen. De dorpsvoorzitters vragen hierin uitdrukkelijk steun van de gemeente.

Positieve signalen: vanuit de huisvesters worden er (in tegenstelling tot andere, negatieve berichten) wel degelijk opruimacties gehouden bij de locaties Repelweg en Flevohoeve. Deze grote locaties geven weinig overlast, alleen is de adressering niet altijd duidelijk! Een taalprobleem is dat Polen op de werkvloer onderling Pools blijven praten. Arno Galama: bij de grote locaties is het ons lastig dat arbeidsmigranten vrijwillig komen en geen contracten hebben en daarmee ook niet altijd garantie op werk.

Anneke de Jong: hoe werken de taallessen ROC? Peter Benthem legt uit dat deze los staan van inburgering. De lessen zijn (deels door de gemeente) betaald, er wordt van de cursisten wel een eigen bijdrage gevraagd, die hoger ligt dan de eigen bijdrage die de dorpen vragen voor hun taallessen.

Vanuit de gemeente wordt dank uitgesproken voor dit gesprek, dat goede input heeft geleverd voor het informeren van de gemeenteraad. Afgesproken wordt om deze input eerst te delen met Creil en Kraggenburg, voordat het raadsvoorstel op route gaat.